

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἀνδρέα Ν. Παπαβασιλείου, Μητρῶον Ἀγιωνυμίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Λευκωσία 2004.

Τήν ὅλην ἐργασίαν αὐτοῦ ταύτην ὁ διακεκριμένος συγγραφεὺς διήρρεσεν εἰς τρεῖς ἐνότητες, τὰς ὁποίας καὶ παρουσιάζει οὗτος ἐν τῷ Προλόγῳ του ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν τῇ πρώτῃ ἐνότητι, τήν ὁποίαν ἐπεγράψαμεν Μηνολόγιον, περιελάβομεν τοὺς καθ' ἕκαστον μῆνα ἑορταζομένους ἁγίους, ὡς καὶ ἄλλα γεγονότα ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ λατρευτικῆς ζωῆς, περὶ τῶν ὁποίων μνεῖαν ποιοῦνται τὰ ἐν χρήσει λειτουργικά βιβλία. Ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην μνημονευομένων προσώπων ἡ ἐπετείων προετάξαμεν, τό σημαντικότερον ἐξ αὐτῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ τό δηλωτικόν τῆς ἡμέρας. Τὰ λοιπὰ πρόσωπα παρεθέσαμεν, ἀκολουθοῦντες ὅτε μὲν χρονολογικὴν ὅτε δὲ ἀλφαριθμητικὴν σειράν, ἀναλόγως τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα εἶχομεν ὑπ' ὄψει, ἐφ' ὅσον, ὡς εἶναι γνωστόν, δέν ὑπάρχουσιν ἀκριβῆ τοιαῦτα διὰ πάντας τοὺς ἑορταζομένους ἁγίους καὶ τὰ γεγονότα, περὶ ὧν ἡ Ἐκκλησία μνεῖαν ποιεῖται ἐν τῇ θείᾳ Λατρείᾳ.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐνότητι, τήν ὁποίαν ἐπιτοφορήσαμεν Κινηταὶ Ἑορταί, περιελάβομεν τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἐν αἷς ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία τιμᾷ ἐν πρόσωπον ἡ μνημονεύει ἐνός γεγονότος, τό ὁποῖον συνδέεται μετὰ τῆς μακρᾶς ταύτης περιόδου τῶν τριῶν καὶ πλέον μηνῶν, ἥτις ἄρχεται τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τελευτᾷ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων. Ἐκτός τῶν ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων περὶ ἑκάστης ἡμέρας, ἀνεγράψαμεν καὶ τὰ συναφῆ ἀγιογραφικά ἀναγνώσματα, πρὸς πληρεστέραν ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν.

Ἐν τῇ τρίτῃ ἐνότητι, τήν ὁποίαν ὠνομάσαμεν Ἀγιολόγιον, παρεθέσαμεν ἀλφαριθμητικῶς πάντα τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων, τὰ ὁποῖα κατεγράψαμεν ἐν τῇ πρώτῃ ἐνότητι. Ἡ καταγραφή τῶν ἁγίων, τῶν φερόντων τό αὐτό ὄνομα, ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἡμερομηνίας ἑορτασμοῦ αὐτῶν, ὡς ἀρχῆς λαμβανομένης τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ οὐχί τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, ὡς ὤφειλε, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως. Τό κριτήριον τοῦτο, ἄλλως τε, τηρεῖται ὑπὸ τῶν συντακτῶν τῶν Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλων τῶν ἄλλων συντακτῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἡμερολογίων» (σελ. 29-30).

Κατόπιν τῆς παρουσιάσεως ταύτης καθίσταται προφανὴς ἡ μεγάλη καὶ ἀνεκτίμητος χρησιμότης τοῦ βιβλίου τούτου, τό ὁποῖον, «πληροῦν ἅπασαν τήν ἐπιστημονικὴν δεοντολογίαν», ἀποτελεῖ, σὺν ἄλλοις, «καὶ ἕν εὐληπτον ἐχειρίδιον παντός εὐσεβοῦς καὶ φιλακολούθου χριστιανοῦ» (Κύπρου Χρυσόστομος, σελ. 23).

Ἄλκευ Στ. Παπαδοπούλου, Ἐκ βαθέων ἐξομολόγησι Μητροπολίτη Πισιδίας Μεθοδίου Φούγια, πρώην Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγ. Βρεταννίας (1979-1988), Ἀθήνα 2005.

«Τό σύγγραμμα αὐτό εἶναι κατ' οὐσίαν μιά αὐτοβιογραφία σχηματοποιημένη σέ μορφή συνεντεύξεως, τήν ὁποία λαμβάνει ὁ ἔγκριτος δημοσιογράφος καί ἐκδότης Ἄλκευ Παπαδόπουλος ἀπό τόν διακεκριμένο ἱεράρχη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Μεθόδιο Φούγια. Οἱ ἀπαντήσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου στίς προσφύως διατυπωμένες ἐρωτήσεις ἀποτελοῦν κατάθεσι ψυχῆς καί διατρέχουν μιά περίοδο τριῶν τετάρτων τοῦ αἰῶνος γεμάτη ἀπό ὁραματισμούς, προσδοκίες, ἀγῶνες, ἀγωνίες καί δράση τοῦ ἰδίου, ἐνῶ ἐκθέτουν συγχρόνως τά ἔργα καί τίς προθέσεις τῶν ἐμπλεκόμενων προσώπων καί διαγράφουν μέ γλαφυρότητα τήν περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα... Ἡ Ἑλληνορθόδοξη διασπορά κυρίως εἶναι τό πεδίο, στό ὁποῖο ἡ Θεία Πρόνοια προώρισε τό Σεβασμιώτατο Μεθόδιο νά ὑπηρετήσῃ: Γερμανία, Αἴγυπτος, Αἰθιοπία, Μ. Βρεταννία... Συμπληρωματική ἀλλά ὄχι δευτερεύουσα δραστηριότητα τοῦ Σεβ. Μεθοδίου, δίπλα στήν ὅλη πνευματική του δραστηριότητα, ἀποτέλεσε καί ἀποτελεῖ ἡ συγγραφική καί ἐκδοτική του προσπάθεια...» (Χρῆστος Ε. Γιαννοῦλας).

Ἀθανασίου Δ. Νικολοδήμου, Μέρει πολέμου (1902-1922), Αὐτοῖς ποῦ ἔγραψαν Ἱστορία, ἔκδοσις «Κέντρου Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου», Λευκωσία 2005.

Διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη. Εἰς τό πρῶτον μέρος καταγράφονται ἱστορικά στοιχεῖα διὰ τόν Μακεδονικόν ἀγῶνα (1904 - 1908), εἰς τό δεύτερον διὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους (1912 - 1913), εἰς τό τρίτον διὰ τόν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον (1914 - 1918), εἰς τό τέταρτον διὰ τήν ἐκστρατεῖαν εἰς τήν Μεσημβρινήν Ρωσίαν (1919) καί εἰς τό πέμπτον διὰ τήν Μικρασιατικήν ἐκστρατεῖαν (1919 - 1922). Εἰς τό τέλος ἐκάστου μέρους γίνεται λόγος καί διὰ τήν συμμετοχήν εἰς τοὺς πολέμους αὐτοῦς τοῦ Στρατηγοῦ Δημ. Νικολοδήμου.

Χριστοδούλου Παχουλίδη, «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος» (Ποιητική συλλογή), Λευκωσία 2005.

Περιέχει 67 ποιήματα, θρησκευτικοῦ καί ἐθνικοῦ περιεχομένου, ὡς καί ἐμμέτρους λογοτεχνικάς μεταφράσεις ψαλμῶν καί ἄλλων κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας. Μέ τήν ἐργασίαν τοῦ αὐτῆν ὁ συγγραφεὺς ἐπιθυμεῖ νά μεταλαμπαδεύσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀναγνωστῶν τήν ἀγάπην πρὸς τήν πατρικὴν γῆν, ὅπου καί ἂν αὐτὴ εὐρίσκειται, ἰδιαιτέρως δέ τήν ἀγάπην πρὸς τήν τουρκοκρατούμενην γῆν τῆς Κύπρου μας. Συνάμα ἀναφέρεται εἰς τοὺς νεκροὺς καί ἀγνοουμένους τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς καί εἰς τό συνεχιζόμενον δράμα καί τόν πόνον τῶν συγγενῶν αὐτῶν. Ἐπίσης ἐκθειάζονται ἄτομα, τά ὁποῖα ἔδωσαν τήν ζωὴν των διὰ τήν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου, καί ἄλλα, τά ὁποῖα προσέφερον διὰ τό καλόν καί τήν προκοπὴν τῶν συνανθρώπων των. Προτάσσεται πρόλογος τοῦ Ἐπικούρου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου Πέτρου Παπαπολυβίου.

Στυλιανού Μπαϊρακτάρη, 'Η Πρίσκιλλα καί ὁ Ἀκύλας, Ἀθήνα 2005.

Ἡ παροῦσα ἐργασία, σύντομος καί περιληπτική, προσπαθεῖ νά προβάλῃ τοὺς πολυτιμοτάτους αὐτοὺς συνεργάτας τοῦ Ἀπ. Παύλου, τοὺς διαδραματίζαντας ἔν σπουδαιότατον μέρος εἰς τὴν ζωὴν καί τὴν δρᾶσιν τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Τὰ δύο αὐτὰ ἀναστήματα ἀποτελοῦν πνευματικούς ἐργάτας ἐξαιρετικοῦ μεγάλειου, δυνάμενα νά ἐμπνεύσουν καί νά καθοδηγήσουν πολλούς.

Παναγιώτου Κουτρᾶ, Μελωδικόν Ἀπάνθισμα Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁμολογητοῦ Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθήναι 2005.

Πρόκειται περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ποιηθείσης ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου Ὑμνογράφου Χαραλάμπους Μπούσια. Ἀποτελεῖ δέ καί τοῦτο ὡραίαν ἔκδοσιν τῆς Μονῆς Κύκκου.

Μαρίας Λαρίου - Δρεττάκη, Ἡ γυναῖκα στὴν Καινὴ Διαθήκη, Ἀθήνα 2005.

Μετά τὴν ἐξέτασιν τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς εἰς τὴν ἰουδαϊκὴν κοινωνίαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστοῦ, καταγράφονται αἱ ἀναφοραί, αἱ ὁποῖαι γίνονται διὰ τὴν γυναῖκα εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην. Ἀκολουθοῦν αἱ ἀπαγορεύσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἐπιστολάς καί ἀφοροῦν εἰς τὴν γυναῖκα, καί ἡ αἰτιολόγησίς των. «Ἡ ἐργασία τελειώνει μέ ὀρισμένα συμπεράσματα καί μέ ἓνα ἐπίλογο στὸν ὁποῖο γίνεται προσπάθεια σύνδεσης τῶν συμπερασμάτων μέ τὴν σημερινὴ ἐποχὴ» (σελ. 14). Προλογίζει ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Γεώργιος Ἀντ. Γαλίτης.

Ἀνδρέα Μακρίδη, Σχέδιο Ἀνάν - Τοπωνύμια καί τυποποίηση γεωγραφικῶν ὀνομάτων, Λευκωσία 2005.

Ἀσχολεῖται μέ τό θέμα τῆς τουρκοποιήσεως τῶν τοπωνυμίων μας εἰς τό κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Τουρκίας τμήμα τῆς Κύπρου καί μέ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Τυποποιήσεως Ὀνομάτων. Ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζει τό πλήρες τοπωνυμικόν λεξικόν τῆς Κύπρου, τό ὁποῖον ἐξεπονήθη ὑπὸ τοῦ φιλόλογου καί γλωσσολόγου Μενελάου Χριστοδούλου καί τό ὁποῖον κατετέθη καί ἐνεκρίθη ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καί ἐκθέτει τὰ σοβαρά προβλήματα, τὰ ὁποῖα θά δημιουργηθοῦν εἰς τό θέμα τοῦτο μετά τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.